

[Tinning]

sådan noget. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om det alene betyder, at det, man vil satse på, er bygning af mindre, decentrale idrætsanlæg rundt omkring i boligkvarterer, rundt omkring hvor folk kommer i hverdagen. Det synes vi er helt fint. Når man siger, at det passer bedre til de offentlige anlægsrammer, betyder det så, at der her gemmer sig en reel nedskæring, en reel besparelse på støtten til opførelse af idrætsanlæg? Vi er bange for, at det faktisk er det, der er tilfældet, men så synes vi, det ville klæde regeringen og kulturministeren bedst, om vi fik det frem helt åbent og direkte.

Der kunne nævnes en lang række andre eksempler på, at idrætsundervisning, forskning, erhvervslivets voksende interesse, jobskabelse, langtidsløse, praktikpladser, instruktører, og hvad ved jeg, behandles på præcis den samme ualmindelig flagrende – nej, desværre ikke ualmindelig, men særdeles flagrende og særdeles løsagtige facon.

Jeg vil godt sige om vor egen idrætspolitik, at vi ikke hører til dem, som siger, at elite er noget bras, at det ikke duer med eliteidræt, at konkurrence også er noget bras, at det ikke duer med konkurrence og sådan noget, men vi hører dog til dem, der – i modsætning til f. eks. regeringen – tager klar stilling og siger, at vi prioriterer idrætsudøvelse i bredden fremfor eliteidrætsudøvelse. Vi forstår ikke bare idræt som noget, hvor man kan gå hen og dyrke en eller anden sportsgren i en eller anden klub på et eller andet tidspunkt en eller anden dag et eller andet sted. Vi støtter den idræt, som går ud på fysisk udfoldelse i bred forstand. Noget af den foregår selvfølgelig i klubber og er organiseret, noget af den foregår andre steder. Det er en idræt, som ikke er bundet til, at man kun kan dyrke den ene disciplin. Det er en idræt, som ikke er bundet til, at der er nogle bestemte, stive regler for, hvordan man f. eks. spiller fodbold eller bordtennis eller volleyball, eller hvad det nu kan være. Det er en idræt, som ikke er bundet til, at det skal foregå på denne bestemt bane på denne bestemte tid. Det er tværtimod en idræt, hvor det er udfoldelsen af kroppen og frigørelsen af kroppen, som er det vigtigste.

Det betyder ikke, at konkurrence ikke kan være en del af det, det betyder, at konkurrencen ikke er det, der er givet højest prioritet, ikke er det, der er det allervigtigste. Der-

ved adskiller vor idrætsopfattelse sig fra den idrætsopfattelse, de fleste ordførere herinde – det gælder hele den borgerlige fløj, det gælder også socialdemokratiet – har, en idrætsopfattelse, som siger, at konkurrencen kan man alligevel ikke undvære, det er jo det vigtigste. Det er rigtigt, at sådan er det i det kapitalistiske samfund, og sådan er det i samfundet i øvrigt, men det behøver ikke medføre, at konkurrence er noget, som alle underkaster sig og går op i i klublivet.

Lad mig tage et konkret eksempel. Jeg tror, det var hr. Flemming Jensen, der bemærkede, at uanset om man spillede i Borup eller i AB eller i KB, eller hvor det nu var, så ville man altid konkurrere om at komme på førsteholdet. Muligvis var det ikke hr. Flemming Jensen, men så var det en anden ordfører, der sagde det.

Det er faktisk sådan, at der findes klubber i dag, hvor man ikke konkurrerer om at komme på førsteholdet. Der findes klubber, hvor man i stedet for samarbejder om at opbygge en klub, som har forskellige hold, der fungerer som en enhed, der fungerer, dels sportsligt, dels socialt, der fungerer i forhold til diskussionen om de politiske begivenheder uden for klubben, der fungerer i forhold til det, at mange af medlemmerne har børn, og at det selvfølgelig også kan give nogle praktiske problemer og nogle sociale muligheder. Det er klubber, der fungerer som en enhed om det at få skabt et hverdagsliv, hvor idrætten er en integreret og naturlig del, og hvor det at komme på førsteholdet altså ikke er synderlig afgørende, men hvor det, der er afgørende, er at få skabt nogle hold, der fungerer hver for sig og sammen.

I forhold til den idræt, som udfolder sig inden for klubberne, støtter vi arbejdet for en demokratisering af klubberne. Hr. Kruse Rasmussen skal ikke komme og fortælle, at det er som led i en demokratisk, bredt gennemført debat i de enkelte klubber, man mange steder ser, at selve det, at man har et førstehold, betyder, at førsteholdet, eliten, får flere faciliteter end de øvrige, i nogle klubber flere faciliteter end de øvrige tilsammen. Det er et udtryk for, at det ikke er en demokratisk beslutningsproces, der har ført frem til det. Det er noget, man gør, det er rigtigt, det er noget, man anser for naturligt, men jeg er overbevist om, at en gennemgribende demokratisering af klubberne, faktisk frem til en